మానవతా విలువలను కాపాడండి

అధ్యాపకులారా! విద్యార్థులారా! విద్యాభిమానులారా!

దృశ్య కల్పితమైన ఈ జగత్తంతయును ఒక విశ్వ విద్యాలయము. ఇందులో ప్రతి మానవుడు కూడను తినటము, త్రాగటము, మాట్లాడటము, నడవటము ఇత్యాది ప్రాథమిక విద్యలను తప్పనిసరిగా నేర్చవలసి యున్నది. కనుక ఈ విశ్వవిద్యాలయమునందు ప్రకృతియే మొట్టమొదటి టీచరు. రెండవది మానవుడు పుట్టినప్పుడు పశుప్రాయుడుగా జన్మిస్తున్నాడు. తల్లిదండ్రులు దానికి తగినటువంటి శిక్ష నందించి వారియందున్నటువంటి మానవత్వాన్ని అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులు వారికి అట్టి శిక్షణ అందించకున్న వారు పశుప్రాయులుగానే జీవించి యుండెడివారు. కనుక రెండవ గురువులు తల్లిదండ్రులు. అయితే మానవుని యందున్నటువంటి మానవత్వాన్ని మాత్రమే అభివృద్ధి పరచినంత మాత్రమున చాలదని పవిత్ర ప్రాచీన ఋషులందరు దీని కొన్ని రకములుగా తీర్చిదిద్దే నిమిత్తమై సంస్కారము అనేటువంటి మరొక విద్యను ప్రారంభిస్తూ వచ్చారు. మానవత్వమును అభివృద్ధి గావించటమే కాకుండా తనయందున్నటువంటి పశుత్వాన్ని నిర్మూలన గావించే నిమిత్తమై ఈ సంస్కారము ప్రారంభించటమైనది.

ఈ సంస్కారమనగా ఏమిటి? ఇది ఒక ప్రత్యేకమైన పరిశ్రమకాదు. మానవుని యందున్న దురభ్యాసములను దూరముచేసి, సదభ్యాసములను పోషించటమే సంస్కారము. మానవుని యందున్న ప్రవృత్తి తత్త్వమును నివృత్తి మార్గములో ప్రవేశింపచేసే నిమిత్తమై ఏర్పడినటువంటిది సంస్కారము. అది ఇది అనేటువంటిది ఏది కాదు. జగత్తునందు సృష్టింపబడినటువంటి ప్రతి పదార్థమునకు సంస్కారము ఉంటుంది. ప్రతి పదార్థము కూడను సంస్కరింపబడకుండ మానవుడు అనుభవించుటకు వీలుకాదు. ఒక్క ఉదాహరణము. మానవుడు వడ్లను పండిస్తున్నాడు. కానీ పండించినటువంటి వడ్లను మానవుడు అదేవిధముగా భుజించేదానికి

sri sathyasaivachanamrutam

గానీ, అనుభవించే దానికిగాని వీలుకాదు. ఆ వడ్లను సంస్కరించటమంటే పైనున్నటు వంటి పొట్టును తీసి బియ్యముగా మార్చి తద్వారా ఆ బియ్యమును అనుభవించుటకు వీలౌతుంది. సంస్కారమునకు పూర్వము వడ్లకు ఉండినటువంటి విలువ యేమిటి? ఒక బస్తా ఒక నూరు రూపాయలు ఉంటూ వుండవచ్చు. కానీ దీన్ని సంస్కరించటముచేత ఒక బస్తా బియ్యము ఐదు వందలుగా మారుతుంది. విలువకూడా పెరుగుతుంది. ఈ సంస్కారము చేత పదార్థము అనుభవయోగ్యమే కాకుండా విలువైనదిగా రూపొందుతుంది. ప్రత్తిని తీసుకోండి ఈ ప్రత్తిని అదేవిధముగా అనుభవించుటకు వీలుకాదు. దానిని దారముగా మార్చి దారమును వస్త్రముగా మార్చినప్పుడే ఆ వస్త్రమును మానవుడు ధరించటానికి వీలవుతుంది. ప్రత్తికి ఉండేటువంటి విలువకు వస్త్రమునకు ఉండేటువంటి విలువకు ఎంతో వ్యత్యాసము ఉంటుంది. విలువైన బంగారమునో, వజ్రములనో మీరు తీసుకోండి. గని నుండి ముతక రూపమున లభించిన బంగారమును అనేక విధములుగా సంస్కరింపచేసి అందున్నటువంటి రాయి, మట్టిని దూరము చేసి దానిని అపరంజిగా మారుస్తూ వుంటాము. అప్పుడే ఈ యొక్క బంగారమునకు కూడను విలువ అధికమవుతూ వుంటుంది. ఈ విధముగా జగత్తునందు ఆవిర్భవించినటువంటి ప్రతి పదార్థమును సంస్కారము లేకుండా విలువ పెరగటము లేదు. అనుభవయోగ్యము కాదు. ఇట్టి సామాన్యమైనటువంటి పదార్థములకే ఇటువంటి సంస్కారము అత్యవసరమైనప్పుడు అన్నింటికంటె విలువైన మానవునకు సంస్కారము ఉండనక్కర లేదా?

ప్రపంచములోగల సమస్త పదార్థములకంటె విలువైనవాడు మానవుడు. Men are more valuable than all the wealth of this world. ఈ ప్రకృతియందు సమస్త పదార్థముల కంటె విలువైనవాడు మానవుడు. మానవుడే సమస్త పదార్థములకు విలువ ఇచ్చేవాడు. అట్టి మానవునకు ఈనాడు మనము విలువ నందించలేక పోతున్నాము. కారణమేమిటి? మానవుడు కేవలము దృశ్యకల్పితమైనటువంటి మనో ఇంద్రియ ఆకర్షణములకై ప్రాకులాడుతున్నాడుగానీ దివ్యమైనటువంటి ఆత్మ తృప్తికై ఏమాత్రము ప్రయత్నము చేయటం లేదు. మానవుని యందున్నటువంటి శక్తి పరిమితమైనటువంటిది. ఈ పరిమితమైనటువంటి శక్తిని కూడను మనము కొన్ని సదభ్యాసముల చేత పోషించుకోటానికి వీలవుతుంది. అట్లు కాకుండా దేహేంద్రియ సంబంధమైనటువంటి భోగభాగ్యముల నిమిత్తమై మనము మన యొక్క

sri sathyasai vahanamrutam

శక్తిని అనేక విధములుగా కోల్పోతున్నాము. మానవుని యందున్నటువంటి సమస్త శక్తిని కోల్పోవుటకు మూలకారణము ఇంద్రియములే. ఇంద్రియ నిగ్రహము లేకపోవటము చేతనే మానవుడు అతి త్వరగా వృద్ధుడౌతున్నాడు.

ప్రపంచములో మానవుడు దేనిని సాధించవలెనన్నను ఈ మూడు అత్యవసరమైనవి. ఇంద్రియములను అదుపులో ఉంచుకోవాలి. మనస్సును నిగ్రహించుకోవాలి. దేహాన్ని ఆరోగ్యముగా ఉంచుకోవాలి. ఈ మూడు కూడను సరియైన స్థితి యందుండినప్పుడే ఈనాటి మానవుడు ఏ చిన్నకార్యమును సాధించలేక పోతున్నాడంటే ఈ మూడింటి యందున్న బలహీనతయే మూలకారణము. దీనికి ప్రాచీన సంస్కృతిని పురస్కరించుకొని ధర్మం అత్యవసరము. 'యథో అభ్యుదయ నిశ్రేయస్ సిద్ధిః సాధర్మః' అనింది వేదము. అనగా ఈ జగత్తు లోపల యిహము నందును పరమునందును దుఃఖ నివృత్తిని ఆనంద ప్రాప్తిని ఏది అందించుచున్నదో అదే ధర్మము అన్నారు. ఈ ధర్మమంటే యేమిటి సులభముగా తెలుసుకోటానికి ఒక చిన్న ఆదర్శము. The proper study of mankind is man అని అన్నారు. ఇదే నిజమైన ధర్మము. అనగా మనస్సు, వాక్కు, క్రియ మూడింటి యొక్క ఏకత్వమే సరియైన ధర్మము.

మనస్సు, మాట, క్రియ అన్ని ఒక్కటిగా ఉండాలి. మనస్సునందు వేరు, మాట, క్రియ యందువేరు అయిన విలువయేమి? కనుకనే ఈ మూడింటి యొక్క ఏకత్వము చేతనే మానవత్వమనే ధర్మాన్ని మనం అభివృద్ధి గావించిన వారమవుతాము. కేవలము మానవుడుగా వుంటుండి మానవత్వమే కోల్పోయిన ఇంక మానవత్వమంటే మనము యేమి అర్థం చేసుకోవాలి. ఆకార మానవుని వలన లోకమునకు ఏమాత్రం జరిగేటువంటి ఉపకారము లేదు ఆచార విచార మానవుడుగా రూపొందాలి. కనుకనే మనము నేర్చిన విద్యలన్ని కేవలం శరీరమునకు, మనస్సునకు ఆత్మకు మూడింటికి సంబంధమైనటువంటివిగా ఉంటుండాలి. ఈనాడు విద్యలన్నియు కేవలం తలకు మాత్రమే చేరునటువంటివిగాని, హృదయము వరకు ప్రయాణము చేయటం లేదు. దీనినే Education is Human Values అన్నారు. కాని నా ఉద్దేశ్యములో EHV కాదు. Three HV. Head H, Heart H, Hand H ఇది 3H

sri sathyasai vachanamrutam

అవుతుంది.

ఇంద్రియములకు దాసులు కాకండి

లోకములో విద్యను అభ్యసించినట్టివాడు విద్యార్థి కావచ్చు. లేకపోతే విద్యావంతుడు కావచ్చు. కాని జ్ఞాని కాలేడు. జ్ఞానికి విద్యావంతునకు చాలా వ్యత్యాసం ఉంటున్నాది. శ్రీ రామచంద్రుడు నాలుగు వేదములు, ఆరు శాస్త్రములు, ఇరవైనాలుగు వేదాంగములు పఠించాడు. ముప్పైనాలుగు విద్యలు మాత్రమే పఠించాడు రామచంద్రుడు. రావణుడు అరువది నాలుగు విద్యలను నేర్చుకున్నాడు. రామునికంటే గొప్ప విద్యావంతుడైనప్పటికిని రావణుణ్ణి వాల్మీకి రావణో నామ మూర్ఖాసౌ అని అన్నాడు. అనగా రావణుడు కేవలము మూర్ఖుడు అని అన్నాడు ఎన్ని విద్యలు నేర్చినప్పటికిని ఇంద్రియములకు దాసుడైనవాడు మూర్ఖుడే అని అంతరార్థం. బాహ్య సంబంధమైనటువంటి మనో ఇంద్రియములకు దాసుడైనవాడు మూర్ఖుడు రావణుడు. అట్టి ఇంద్రియములకు ఏమాత్రం అవకాశం లేదు. ఇక్కడ రాములకు రావణునికి ఉండినటువంటి వ్యత్యాసము మూడు గుణములు. సర్వలోక హితే రతః ఇది ఒక్కటి. లోకహితమును ప్రేమించేటువంటిది ఒక్క గుణము. రెండవది సర్వ జ్ఞాన సంపన్నాః అనగా సమస్త జ్ఞాన సంపన్నముగా ఉండటము. మూడవది సర్వే సముదిత గుణైః అన్నారు సమస్త సద్గుణములు కలిగినటువంటిది. లోకహితమును ఆశించినటువంటి వాడు శ్రీరామచంద్రుడు. లోకహితము ఏమిటి? సత్యం వద ధర్మంచర. సత్యాన్ని పలకటము ధర్మాన్ని ఆచరించటము. దీని నిమిత్తమై నా ప్రాణమునైనా త్యాగం చేస్తాను. ఇదే లోక సంరక్షణకు సరియైనటువంటిది అన్నాడు శ్రీరామచంద్రుడు. తాను చెప్పటమే కాదు. తన తండ్రియొక్క ఆజ్ఞను శిరసా వహించి తండ్రి ఆడిన మాటను సత్య స్వరూపములో నిరూపించ గోరినవాడు శ్రీరామచంద్రుడు.

కనుకనే మొట్టమొదట సత్యాన్ని పరిపాలించాలి. ఇచ్చిన మాటను, చెప్పిన పలుకును సరియైనటువంటి రీతిలో రక్షించటానికి ప్రయత్నించాలి. చిన్న పదములతో కూడను అనేకమంది అనేక రీతులలో బోధిస్తూ వచ్చారు. సత్యాన్ని మనము అనేక రీతులుగా మాట్లాడుతున్నాము కానీ మాటల లోపల ప్రాణము లేదు.

sri sathyasai vachanamrutam

కనుక మొట్టమొదట విద్యార్థులు నేర్చుకోవలసింది మాటకు ప్రాణము సత్యము. మన మాటల లోపల సత్యము అనే ప్రాణము లేకపోతే కేవలం నీటి మూటలుగా వుంటాయి. ఈ యొక్క సత్యాన్ని మనము లోకహితంగా అనుభవించాలి. 'సర్వలోక హితే రతః' అనగా తనకు తాను క్షేమము కోరుకొనటము కాదు. లోకక్షేమాన్ని కూడా మనం ఆశించాలి. ఈనాటి విద్యావంతులు తమ క్షేమమును ఆనందమును ఆశిస్తూ ఉన్నారేగాని లోకక్షేమమును, లోకానందమును యేమాత్రము ఆశించటము లేదు. లోకహితాన్ని మనము కోరటానికి అవసరమేమిటి? మనము ఒంటరిగా పుట్టాము. తదుపరి తల్లి తండ్రి అక్కలు చెల్లెంద్రు అన్నదమ్ములు వీరందరితోను పరిచయం లభించింది. తదుపరి సమాజములో మనకు సంబంధము ఏర్పడింది. తదుపరి పరివారముతో సంబంధము ఏర్పడింది. ఈ విధంగా అనేకమంది పరిచయం చేతనే మన మానవత్వాన్ని మనము నిలుపగలుగుతున్నాము. ఈ ఇతరుల యొక్క పరిచయమే మనకు లభించకుండిన మనము ఒక పశుత్వముగా జీవించి ఉండే వాళ్లము. కనుక మన మానవత్వానికి మూలకారణము సమాజము. పరిచయముతో ఉండినటువంటి బంధువులు, మిత్రులు వీరందరు కూడా మూలకారణమే. వీరందరికి కూడా మనము కృతజ్ఞత అందించటమే సర్వ లోక హితే రతః ఈ సమస్త లోకములకు హితము కోరటమే గ్రాటిట్యూడ్. ఈ యొక్క సత్యాన్ని మనము గుర్తించుకున్న తరువాత సర్వో జ్ఞానోప సంసన్నః జగత్ సంబంధమైనటువంటి జ్ఞానము మనము చక్కగా తెలుసుకోగలుగుతున్నాము. దీనినే awareness is life అన్నారు.

అన్నింటి యొక్క విషయాన్ని గుర్తించటానికి మనము ప్రయత్నం చేయాలి. కేవలం subjects గురించి మాత్రమే తెలుసుకోటం చేత ఇది narrow - minded సంకుచితమైన జీవితంగా రూపొందుతుంది. ఆ విధంగా విశాలత్వమైన మానవత్వాన్ని పెంచుకొనుటచేత ఈ జ్ఞానము ఎంతైనా సహాయకారిగా ఉంటుంది. ఇట్టి జ్ఞానాన్ని మనం పొందాలంటే మనము ఏమిటి చెయ్యాలి? సర్వో సముదిత గుణైః సమస్త గుణములు మనలో అభివృద్ధి కావాలి. కానీ ఈనాటి విద్యార్థియందు సద్గుణములనేటువంటివి ఏమాత్రము కన్పించటం లేదు. కనుక మనం విద్యార్థులు అనుకోటవటంలో అధికారమెక్కడ ఉన్నది? ఈనాటి అధ్యాపకులు కూడను కేవలము ఏ విధంగా జీవించాలి, ఏ విధంగా సంపాదించవలెనని బోధిస్తున్నారేగాని జీవితము అంటే

srisathyasaivahini.org

ఏమిటి అనేది ఎవరూ బోధించటం లేదు. ఎట్లు జీవించాలనేది అధ్యాపకులు చెప్పనక్కర లేదు. ఈ జగత్తే మనకు బోధిస్తున్నది. ఇంక అధ్యాపకులలో ఉండే ప్రత్యేకత యేమిటి? జీవితం అంటే ఏమిటో దానిని బోధించటానికి ప్రయత్నించాలి.

మానవతా విలువలను నేర్పాలి. జీవితంమంటే యేమిటో గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. కనుకనే అధ్యాపకుల కూడను జీవితమంటే ఏమిటి అనేది తాము అనుభవించి విద్యార్థులకు బోధించటానికి కృషి చెయ్యాలి. ఈనాటి విద్యార్థులు విద్య నిమిత్తమై విద్య నభ్యసించటం లేదు. విద్యవల్ల లభ్యమయ్యే ఉన్నత పదవులకై విద్య నభ్యసిస్తున్నారు. అది కాదునిజమైన విద్య. తన యొక్క ఆత్మతత్త్వాన్ని విశాలము గావించుకునేటువంటి విద్యను మనము అభ్యసించాలి. కనుక ఈనాటి విద్యలను మనము అభ్యసించుట చేత మనము కూడను ఇంద్రియములకు దాసులమై పోతున్నాము.

కనుకనే ఈనాడు జగత్తులోపల నడవరానటువంటి యొక్క కృత్యములంతా నడుస్తున్నాయి. విద్యావంతులైనప్పటికి పశువులవలె ప్రవర్తిస్తున్నారు. విచక్షణా జ్ఞానరహిత మైనటువంటి ఈ యొక్క ప్రవర్తనకు మూలకారణము యేమిటి? విద్యలు లేక కాదు. ఇంద్రియ నిగ్రహము లేక ఈ విధమైన కృత్యములకు పాల్పడుతున్నారు. మనో ఇంద్రియములను అదుపులో ఉంచుకునే ప్రయత్నమునకు మనము పూనుకోవాలి. ఎట్టి పరిస్థితులయందును ఏ విధముగా చలించని మనస్సును భ్రమించని దృష్టిని మనము సాధించాలి. ఇది కేవలము ఒక ఆధ్యాత్మిక మార్గమునందే లభ్యమవుతుంది. ఆధ్యాత్మికము లేకుండా ఏ విధమైన ఆనందమును మనము పొందలేము జగత్తంతయు ఆధ్యాత్మికముతోనే నిండి ఉంటున్నది. ఈ యొక్క నియమములను, నిష్ఠను మనము ఉల్లంఘించటము చేతనే ఈ విధమైనటువంటి దురవస్థలకు మనము గురైపోతున్నాము.

ఈ జగత్తు దివ్యశక్తితోనే నడుస్తున్నది

వైజ్ఞానిక మార్గములందును ఈ యొక్క ఆధ్యాత్మిక మార్గము గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. గ్రహములుంటున్నాయి. నక్షత్రములుంటున్నాయి. తాము తమయొక్క పరిమితమైన వంటి వేగంచేత, పరిమితమైనటు వంటి పరిధులలో ప్రవర్తిస్తున్నాయి. తమయొక్క

sri sathyasaivachanamrutam

స్థానమును ఉల్లంఘించకుండా తమయొక్క కర్తవ్యాన్ని చేస్తున్నాయి. నిజముగా ఈ గ్రహములుగాని నక్షత్రములుగాని తమ వేగమునకు అతిగాకాని లేక తమ స్థానమును వీడి ప్రవర్తిస్తే లోకము చాలా భయంకరమైన స్థితికి వస్తుంది. వీటియొక్క పరిధులంతా చక్కగా నిర్మించి ఈ పరిధుల ప్రకారము ఈ యొక్క నియమము ప్రకారము శాసించే వారెవరు? ఇదే దివ్యశక్తి. భూమికి ఆకర్షణ శక్తి ఉన్నదని మీరు వైజ్ఞానికులు చదువుతున్నారు. గాలిలో ఒక పదార్థమును వదిలితే అది క్రిందకు వచ్చి పడిపోతుంది. ఈ పడేటువంటి పదార్థమును భూమి కనిపిస్తుంది కాని ఈ పదార్థాన్ని ఆకర్షించే ఆకర్షణ శక్తి మనకు కనబడటము లేదు. కనిపించని మాత్రమున ఆకర్షణ శక్తి లేదా? అదే విధముగానే మనకు కనిపించని దివ్యశక్తి ఎంతగా ఉంటుంది. అంతమాత్రము చేత అది లేదని మనము వాదించరాదు. మరొక చిన్న ఉదాహరణము. ఈ ప్రకృతియొక్క క్రియలన్నిటికిని సరైన సమత్వాన్ని ప్రబోధించి దానిని నియమించే దివ్యమైన శక్తి ఒకటి ఉన్నది. ఒక్కొక్క కుటుంబములో అందరు ఆడబిడ్డలే పుడుతూ ఉంటారు. ఒక్కొక్క కుటుంబములో అందరు కూడను మగబిడ్డలే పుడుతూ ఉంటారు. దీనికి కారణం ఏమిటి? ఇది ఒక్క దైవశక్తితో నియమింప బడినది. సృష్టి అంతయు కూడను సమత్వముపైన ఆధారపడి వుంటున్నది. ఈ సమత్వమే ఉల్లంఘించిన ప్రపంచములో చాలా అధర్మము ప్రబలమై పోతుంది.

ఒక చిన్న ఉదాహరణము. ప్రపంచయుద్ధములో యూరప్‌లో అనేకమంది పురుషులు మరణించారు. ఆ తర్వాత యూరప్ లోపల అందరికీ మగబిడ్డలే పుట్టారు. కారణమేమిటి? ఈ మగబిడ్డలే పుట్టకుండిన ఈ ధర్మమనేది చాలావరకు నశించి పోతుంది. వర్ణ సంకరము ఏర్పడుతుంది. కనుక భగవంతుడు ఈ విధమైన సమత్వాన్ని బోధించుకుంటూ వస్తాడు. ఈ సమత్వమునకే కొన్ని భిన్నములు కలిగినప్పుడు జగత్తే అశాంతి పొందుతుంది. ఇవన్నియూ కూడ దైవ సంకల్పము పైననే ఆధారపడి ఉంటుంది. అట్టి ఆధారమైన దైవత్వమును ఈనాడు మనము విస్మరించి లౌకికమైన లోకాన్ని, విశ్వాన్ని విశ్వసించి మన మానవత్వాన్ని నిర్మూలము గావించుకుంటున్నాము. మరొక ఉదాహరణము. మనము తిన్నటువంటి అన్న మంతయు రక్తంగా మారుతుంది. ఈ ఆహారాన్ని రక్తంగా మార్చేది ఎవరు? ఈనాటి వైజ్ఞానికులంతా అది law of nature అంటారు. ఆ natureకు law ఇచ్చినటువంటి వాడెవడు. దానికి ఇదే

srisathyasai vahamrutam

దివ్యత్వము యొక్క నిజతత్త్వము.

కన్నులకు చూపు నిచ్చువారు ఎవరు? రసోవైసః సర్వాంగములందును రసస్వరూపుడై ఈ దేహాన్నంతా నడిపిస్తున్నాడు. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించుకొనలేక మానవుడు గొప్ప విద్యావంతుడనుకొని నేను చేశాను నేను చేశాను నేను చెప్పాను అని తనయొక్క అహంకారాన్ని కర్తృత్వాన్ని అభివృద్ధి పరచుకుంటున్నాడు. మనము సామాన్యమైనటువంటి విషయము లోపల మన జీవితమును కేవలము అంకితం చేస్తున్నాము. దానికంటె ఉన్నతమైన మరోస్థాయిని కూడా చేరటము అత్యవసరము. చదువుయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము అదియే. మనము అన్ని విధముల జగత్తులో జరిగేటటువంటివి ఉచ్చరించినప్పుడు మన విద్యకు కలిగే విలువ ఏముంటుంది. అన్నింటికి ఆధారము ఏమిటో, అన్నింటికి గమ్యము ఏమిటో అన్నింటికిని ఒక విధమైన ప్రారంభము ఏమిటో మనం గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. అదే నిజమైనటువంటి దైవత్వము. ఆ దైవ విశ్వాసం లేకుండా మనము దేనిని కూడను సాధించలేము.

ఈ విశ్వాసమునకు ఏవో కొన్ని కారణములు అని భావిస్తాము. ఇది చాలా పొరపాటు. మన faith అనే దానికి no reason. ఇది beyond reason. దీనిని చక్కగా మీరు గుర్తించాలి. నీవు తల్లిని ప్రేమిస్తున్నావు. దీనికి ఏమి reason అని అడిగితే ఏమి చెప్తావు నీవు. దీనికి ఒకే ఒక సమాధానం. She is my mother ఆమె నా తల్లి దానివలన ఆమెను ప్రేమిస్తున్నాను. అదేవిధముగానే ఈ భగవంతునిపై నమ్మకమునకు కారణం ఏమిటి? He is my God అదే reason. ఆ యొక్క నమ్మకము చేతనే మనము దైవత్వాన్ని గుర్తించటానికి సాధ్యమవుతుంది. ఆ నమ్మకము ఎంతనో మనలను బలపరుస్తూ ఉంటుంది. కనుకనే

Where there is confidence there is love
Where there is Love there is Peace
Where there is Peace there is truth
Where there is truth there is Bliss
Where there is Bliss there is God.

ఇటువంటి Confidenceతోనే మనము ఆనందాన్ని పొందటానికి తగినంత కృషి చేయలి. ఈ Confidence లేకపోతే నీకు ఆనందమే లేదు. కాని ఈనాటి పిల్లలయందు కేవలము

sri sathyasai vachanamrutam

ఉన్నటువంటి Confidenceను ఛిన్నాభిన్నము చేసే దూతలు కూడా ఉన్నారు.

చంచలత్వము విడనాడండి

విద్యార్థుల హృదయము పవిత్రమైనటువంటిదే. పరిశుద్ధమైనటువంటిదే. నిర్మలమైనటువంటిదే. నిస్వార్థమైనటువంటిదే. కాని కొంతమంది స్వార్థపరులు దీనిని అనేక విధములుగా చెదరింప చేస్తున్నారు. అందరు కాదు. కొందరు మాత్రమే ఉంటున్నారు అధ్యాపకులు విద్యార్థులకు బోధించేటప్పుడు విద్యార్థులకు వచ్చే నమ్మకము తన ప్రవర్తనలో నిరూపించాలి. చెప్పేది ఒకటి చేసేది ఒకటి అధ్యాపకులు చేస్తే ఈ example ఎట్లా వస్తుంది. కనుక విద్యార్థులు ఈ క్రమశిక్షణతో ఉండాలని బోధించినప్పుడు మొట్టమొదట వారు ఆ క్రమశిక్షణ పాటించాలి.

అధ్యాపకులు చక్కగా ఉంటే విద్యార్థులలో ఏ దోషము ఏ మాత్రం ప్రవేశించటానికి వీలులేదు. ఈనాడు విద్యావిధానము ఎట్లా ఉందంటే పెరుగుతూ పెరుగుతూ గుణములు తరుగుతూ తరుగుతూ వస్తున్నాయి. ప్రైమరీ స్కూలులో వున్నప్పుడు విద్యార్థులు ఎంత పవిత్రంగా ఎంత నీటుగా ఎంత డిసిప్లిన్‌గా ఉంటున్నారు. అక్కడ నుంచి క్రమక్రమేణా Higher Seconday Schoolకు వచ్చేటప్పటికి కొంచెం పవిత్రతలో భిన్నం ఏర్పడుతుంది. అక్కడ నుంచి కాలేజికి వచ్చేటప్పటికి పూర్తి తారుమారు అవుతుంది. Balance పడిపోతుంది. కారణమేమిటి? పెద్దలు అవుతూ అవుతూ ఈ balanceను కోల్పోతున్నారు. చంచలత్వము అధికమైపోతున్నది. ఇంద్రియ నిగ్రహం సన్నగిల్లి పోతోంది. దీని వలననే చిన్నపిల్లలు చెడిపోతున్నారు.

అధ్యాపకులు తండ్రులుగా తయారవుతూ ఉంటారు. తండ్రులు కావటం గొప్పతనము కాదు. ఆదర్శమైన తండ్రి కావాలి. అదే ముఖ్యమైనటువంటిది. తమ బిడ్డలనే తగినరీతిలో ఉంచుకోలేని అధ్యాపకులు ఇంక విద్యార్థులను ఏ విధంగా సరిదిద్దగలరు? అధ్యాపకులే తమ బిడ్డల ప్రవర్తన సరిగా లేకుండా చేసుకుంటున్నారు.

పిల్లలు ఏమి చేసినను వాళ్లను మెచ్చుకొని మెచ్చుకొని వాళ్ల పాలిట తండ్రులు ధృతరాష్ట్రులుగా తయారగుచున్నారు. మంచిని మెచ్చుకోవచ్చును. కాని చెడ్డను ఖండించాలి.

sri sathyasai vachanamrutam

ఆ విధంగాను అన్నింటికి పుత్రవ్యామోహముతో పెంచుకోవటంచేత పుత్రులు కొంచెం పెడమార్గం పట్టటానికి అవకాశం ఉంటుంది. కనుక తండ్రులు ధృతరాష్ట్రుని వంటి తండ్రులు కాకూడదు. అంతేకాదు మంచి భక్తి ప్రపత్తులతో, వినయ విధేయతలతో ప్రవర్తించేటువంటి విద్యార్థులను కేవలము ఏమిటి రా! ఈ చిన్న వయసులో ఈ భక్తి ఎందుకు? after retirement భగవంతుని చెంత చేయవచ్చును. అని బోధించే తండ్రులు కూడా ఉంటున్నారు. వీరి భక్తి ప్రపత్తులంతా భిన్నము చేసేటువంటి హిరణ్యకశిపుని వంటి తండ్రులు కాకూడదు.

ఇతరులకు ఆదర్శములునందించే విద్యార్థులు కావాలి. తల్లిదండ్రుల ఆజ్ఞను శిరసావహించాలిగాని ఏదైనా దోషమయమైనప్పుడు వినయవిధేయతలతో వారికి చక్కగా నచ్చచెప్పాలి. అప్పుడు వారు కూడను సంతసిస్తారు. అందరు తల్లిదండ్రులు ఆ విధంగా లేరు. చాలామంది మంచి వారుంటున్నారు. ఏదో ఒకరిద్దరు పిల్లలు ఈ మాదిరిగా మారటంచేత వారిని చూచి మిగతా పిల్లలు మారుతుంటారు.

చదువంటే ఏమిటి? కేవలము గ్రంథ పరిచయము మాత్రమే చదువు కాదు. శబ్దములకు అనేక అర్థములు బోధించేది చదువుకాదు. హృదయ తలుపులను తెరిపించేటువంటిది చదువు. హృదయ విశాలతను కలిగించేది చదువు. ఇంద్రియ నిగ్రహములను కలిగించేది చదువు. లోకహితాన్ని కోరేటువంటిది చదువు. సమస్త సద్గుణములను పోషించేటువంటిది చదువు. అలాంటి గుణములు లేని చదువు ఎందుకోసము? ఈ గుణములు, ఇంద్రియ నిగ్రహము కోల్పోవటానికి కారణము ఏమిటి? Too much talk. ఈ అధిక భాష చేతనే తనయొక్క memory powerను కోల్పోతున్నాడు. నిత్యా నిత్య పరిశీలనా శక్తి కోల్పోతున్నాడు. పెద్దల దగ్గర ఏ విధంగా నడుచుకోవాలనే విచక్షణా జ్ఞానాన్ని కోల్పోతున్నాడు. దీని గురించి లోకములో అనేక స్థానములలో పరిశోధనలు జరిగాయి.

కొలంబియాలో ఒక ప్రాథమిక పాఠశాలను అభివృద్ధి పరచాడు. ఒక 25 సంవత్సరములు విద్యార్థులలో పరిశోధన చేస్తూ వచ్చాడు. Walter Mitchell అని అతని పేరు. ఇతను పిల్లలందరిని పరిశోధన సలిపాడు. ఒక్కొక్క చెట్టు క్రింద పది పది మంది పిల్లలను కూర్చోబెట్టేవాడు. ఎవరు అధికంగా మాట్లాడకుండా ఉంటారో వాళ్లకు Prize యిస్తానని ఒక

sri sathyasai vachanamrutam

Competitionలో పెట్టాడు. దీనిలోపల చాలా పరిశోధనలు చేశాడు. ఎక్కువ మాట్లాడే పిల్లలను పరిశోధన చేశాడు. మాట్లాడకుండా తక్కువ మాట్లాడే పిల్లలను పరిశోధన చేశాడు. కట్టకడపటికి వాళ్లను పెంచుతూ పెంచుతూ వచ్చేటప్పటికి తక్కువ మాట్లాడే పిల్లలలోపల మేధాశక్తి అధికమై పోయింది. వాక్శుద్ధి పవిత్రమైంది. హృదయ విశాలత కలిగింది. విచారణా శక్తి అధికమై పోయింది. అదే discrimination power. ఎక్కువమాట్లాడే పిల్లలను పరిశోధన చేశాడు. వీరి జ్ఞాపకశక్తి క్షీణించిపోయింది. narrow minds దిగినారు. నిత్యా నిత్య విచక్షణా శక్తి అనగా discrimination power ఏమీ లేదు. ఋషులందరు మౌనమును వహించేవారు. మౌనమునందు ఎంత పవిత్రమైన శక్తి ఉన్నది అని దానిని గుర్తించారు. కనుక ప్రాచీన ఋషులు అనుభవించబడిన ప్రతి మార్గము కూడను ఒక ఉన్నతమైన స్థానానికి తీసుకొని పోవటమే.

క్రమశిక్షణ విడువకండి

విద్యార్థులు ఎక్కడకు పోయినప్పటికిని ఒక disciplineగా ఉండాలి. నిజమైనటువంటి అది నిజమైనటువంటి discipline ప్రేమ. అంతేగాని ఎదురుగా ఉన్నప్పుడు ప్రేమ ఉన్నట్లు ప్రకటించటము, అవతలంతా చక్కగా నడుచుకున్నట్లుగా నటించటం వెనుకకుపోగానే దీనికి పూర్తి విరుద్ధముగా నడచుకోవటము. ఇలాంటిది సరైనటువంటిది కాదు. సమత్వాన్ని పెంచుకోండి. ఎక్కడికి వెళ్లినప్పటికీ ఒకే స్థితిలో ఉంటుండండి. ఈ మార్పులు రాకుండా చూసుకోండి.

మీరు చక్కగా చదవండి. చదువు లోపల మంచి ఉన్నత స్థితిని అందుకోండి. ఆ చదివిన దానిని సద్వినియోగము చేయటానికి ప్రయత్నము చేయండి. జ్ఞానికి, విద్యావంతునికి ఉండే వ్యత్యాసము చూసుకోండి. చదివిన దాన్ని మనం అనుభవంలో పెట్టినప్పుడు అనుభవించే ఆనందము మనకు లభిస్తుంది. ఇదే చదివినటువంటి వానికి ఆచరణలో పెట్టినటువంటి వానికి వ్యత్యాసము. ఆచరణలో పెట్టినటువంటివాడు జ్ఞాని. కేవలము గ్రంథపఠనము నేర్చుకున్నటువంటివాడు విద్యావంతుడు.

విద్యార్థులారా? లోకములో ఎన్నియో Institues ఉన్నాయి. Universities ఉన్నాయి.

srisathyasaivachanamrutam

కాని అవన్నింటిని తప్పించుకొని ఇక్కడకు రావటానికి కారణమేమిటో మీరు గుర్తించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఇక్కడ చదువుతో బాటు సంస్కారము కూడా ఉంటుంది. ఒక తట్టు స్టడీ ఒక తట్టు సంస్కారము. ఈ రెండింటిని ఏకం చేసినప్పుడు సద్వినియోగమై పోతుంది. సంస్కారమనగా చెప్పాను. మనలో ఉండినటువంటి దురభ్యాసములు, దుర్గుణములు, దురాలోచనలు దూరము చేసుకోటము. సదభ్యాసములు, సదాలోచనలు, సద్గుణములు అభివృద్ధి పరచుకోటం. మనము మంచివారు కావాలికాని గొప్పవారు కానక్కరలేదు. ప్రేమను పెంచుకోవాలి. నీవు ప్రేమికుడు కాకూడదు. నీవే ప్రేమ కావాలి. నీవే ప్రేమైతే ఎంతమందికైనా ఇచ్చుకోవచ్చును. నీవు కేవలం ప్రేమికుడైతే ఒకరినో ఇద్దరినో ప్రేమిస్తావు.

దైవత్వాన్ని విశ్వాసముతో అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. ఈనాడు లోకంలో దైవ విశ్వాసము కోల్పోవటం చేతనే జగత్తంతా అన్ని విధములైన దుఃఖములకు, అశాంతికి గురైపోతున్నది. అసలు మానవుని అశాంతికి మూలాధారమేమిటి? దీనికి రెండే రెండు కారణములు. ఉన్న దాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయటం, లేని దానికోసం ఆరాటపడటం. అదే అశాంతికి మూలకారణం. ఉన్న దానితో తృప్తిపడు. లేని దానికోసం యోచించవద్దు. అప్పుడే peacefulగా నీవు ఉంటావు.

విద్యతోబాటు వినయమును పోషించుకోవాలి. వినయముతో పాటు విచక్షణను పెంచుకోవాలి. ఈ విచక్షణతోబాటు విజ్ఞానముకూడా పెరగాలి. ఈ విజ్ఞానము వివేకముతో కూడి ఉండాలి. ఈనాడు విజ్ఞానము ఉంటుండాది. వివేకము లేదు. వివేకముతో కూడిన విజ్ఞానము ఉంటుండాలి. ఆ వివేకముతోనే ఆధ్యాత్మికము మనకు ఆరంభమవుతుంది.

(తేది. 15-06-1989న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యోపన్యాసము)

sri sathyasai vachanamrutam